

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál, Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj: Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. — Negyedévre 1 ft 50 kr.

Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24. sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

XLIX. Henszlman Imre.

Született tudós, szélsőbaloldali rohamokkal, de kevés szerencsével. Az egyetlen akadémikus, a kit demokratáink fogtak magoknak. (Schwarz Gyulát t. i. az akadémia fogta magának.)

Képzeltetik olvasóink, minő szörnyű nagy tudós és mily rémitő okos ember Henszlman ott, a hol csaknem a szó szoros értelmében egyetlen a maga nemében.

Vannak is vele, de nagyra, csakhogy titokban.

Olvasóink azon megindító tevékenységről ismerik őt, melyet a híres magán-régiségtár ügyében kifejtett, némi nemű részben kevés szerencsével. Neki egyáltalán nem igen kedvez a szerencse, s csak ezen mulik, hogy nem deákpárti.

Hajdan gyengéje volt az aesthetika iránt, vagyis gyöngé oldala az aesthetika volt, s ennek köszöni lételetét egy monographia a görög tragoe-diákról, mely ma leszállított áron kapható, s mely, nem tekintve azt, hogy magyar nyelven van — fordítva, eléggé görögül van arra, hogy Henszlman írta legyen.

Hanem ő nemcsak az elmélet embere: ő gyakorlati ember is; azért senki se csodálja, ha Szigligeti halála után (mely, kívánjuk, mentül későbbben következék be) ő fogja elnyerni az első díjat a tragoediára.

Van t. i. neki egy ilyen versenydarabja, mely szintén eredeti magyarul fordított; e darab már évek óta megjelen a gyöpön, s fut, de nem több szerencsével, mint mennyivel gazdája rendelkezik.

Ő különben régész is, hanem azt mondják, ez a darab az ő leghíresebb ódon-sága, kivéve haját, mely — mint képünkben is látszik, korára nézve szintén jóval megelőzte gazdáját.

Ő ezeken kívül építész, s azért olyan szörnyen épületes mindaz, a mi tőle kikerül.

Ő tehát: szépész, régész és építész.

Csakhogy szép ész rég volt, arra pedig, hogy rég ész legyen, nem eleget építhetni reá.

Ez az ő fátuma, mely a görög tragoediákból maradt reá.

Legujabban egy „Mohácsi veszedelem“ című munkán dolgozik. A Cselepepatkot csapra ütött baglyasi bikavér fogja képviselni; Tomori is fog benne szerepelni, csakhogy Sterbamba János lelkes lelkésznek fogják nevezni. Szigetvárról át fog rándulni néhány vértanulatlan demokrata, Szapuló János Zsigmond nem fog elkésni a csatamezőről; de azért a hős, Henszlman Imre maga, bukni fog.

De azért politikai halála után hasznát fogják venni a gazdasszonyok a mohácsi térségnek káposztás kertjeiben.

Epitaphiumát ime előre megírjuk:

Oh szépész, régész, építész, s bármicsodás ész,

Kit a Cselébe kevert szélbali észfizcamod:

Nem marada a sok észből más teneked, csak a bámész,

Mert a sok észnek lett bús temetője Mohács.

B. J.

VÁLASZTÁSI MOZGALMAK.

(Meztelen előadásban.)

A kapuvári kerületben egy plebános leitta magát, a miért erővel kellett tőle elvenni a templom kulcsát. — Miskolczon ingadozik Mocsári, mert a csizmadia-czéhmesternével tánczolván, ez kékre taposta tyúkszemeit. — A Terézvárosban alkudozások folynak egy ujdonszült zsidó honpolgár komasága felett. — A szentesi baloldal jelöltjéről azt híreszteli az ellenpárt, hogy láb atlan kodik. Igaz, hogy ezt a jog némi látszatával mondhatja, mert ama jelölt természetrajzi minősége tudvalevőleg olyan, hogy nincs lába, hanem csak négy keze van: de épen ezért pártja joggal állithatja, hogy a mit ígér, arról kezeskedhetik is.

A. Ugyan mik azok a „Galanttrie-czikkek“?

B. Hát a „Hon“-nak hamis fogai. Kitöltik ugyan a száját, de nem tudnak harapni.

A Terézvárosból.

„Jókainak sikerült néhány ingadozót az ellenzék táborába vonzani.“

(A terézvárosi választási mozgalmak tudósítója a „Hon“ 28. számában.)

Temesvári pronunciamento.

Bevezetés.

Mi Mocsony'ak s Mileticsek,
Babesiu és Pavlicsek,
S még vagy százán összeültünk,
Milliók sorsán felhevültünk —
Igy történt ez Temesvárott:
Halld, oh világ, mit határozott
A nemzeti honfibu...
Ics, vics, inszky, ullulú.

Első pont.

Ez országban okvetetlen
Mindenki elégedetlen, —
Ki az lenni nem akar,
Hunczfut az, avagy magyar.
Nem tesz semmit a nyelvezet:
Minden út Moszkvába vezet,
Szóval — többet mondni kár is:
Román, szerb, tót *solidáris* —
S magyar ellen követ fú.
Ics, vics, inszky, ullulú.

Második pont.

A nemzetiségi törvény
Nekünk csak veszélyes örvény,
Eltemette a vizsályt,
S muszka pénznek utat állt.
Magyar ellenzék is mondja:
Országgyűlés első gondja. —
Hogy mi törvényt e gy hozott,
M á s i k döntse meg legott —
Régi törvényt egye szú,
Ics, vics, inszky, ullulu.

Harmadik pont.

Bratjan-nak kell *Transylvánia*,
Azért ennek el kell válnia:
Törvény csak tisztelve jó,
Erőszak az unió.
De kivándorolni szabad,
Átküldjük a magyarokat,
Ha rájuk nem bizonyúl,
Hogy értenek románúl —
Kolozsvár lesz kis falú,
Ics, vics, inszky, ullulú.

Negyedik pont.

Horvátország fehér lapja
Tisztaságát visszakapja ; —
Másnak ígérve a lányka,
Czárnak kell *Carta bianca*.
Addig, mig ez jön azonba',
Szálljon Rauch le a pokolba,
És helyette azután
Jöjjön Jellasich, a bán —
József herezeg majd elbú.
Ics, vics, inszky, ullulú.

Ötödik pont.

Száz szónak is egy a vége:
Szent a magyar hon épsége.
Egész legyen a hon itt!
Csakhogy *kisebb* egy kicsit.
Tiszteljük a magyarokat,
Kivált a szélsőbalokat:
Teszünk mindent — példájukon
Okulván, — *törvényes uton*.
Tiltott szőlő savanyú,
Ics, vics, inszky, ullulu.

Hatodik pont.

De hogy mindez történhessék,
Deákpártba ménkö essék,
Mert a míg ez pályát fut,
Keskeny a törvényes ut.
Baloldal jusson kormányra,
Magyar az is, de eb bánja:
Ha *Andrássy* megbukott,
Meddig lehet *Tisza* ott?
Jön Madarász ujjujú!
Ics, vics, inszky, ullulú!

A nemzeti honfibu...
Magyar ellen követ fú.
Régi törvényt egye szú,
Kolozsvár lesz kis falú,
József herczeg majd elbú.
Tiltott szőlő savanyú,
Jön Madarász ujjujú!
Ics, vics, inszky, ullulú.

HÁZI URALOM.

Fővárosi tragédia 2 jelenetben.

Sirta és steigerolt hatással eléadja:

TETÉTLÉN JÓNÁS,

háztalan hazafi.

Motto: Van neki, van neki, van neki, van,
Emeletes háza,
Vagy öt egy sorjába,
Van neki, van neki, van neki, van.

Nincs neki, nincs neki, nincs neki, nincs,
Fejét hova hajtsa,
Magát mivel tartsa,
Nincs neki, nincs neki, nincs neki, nincs.
(Népdal.)

HERR VON SCHINDERHUBER (három két — s négy egy — valamint egy három — és három négyemeletes ház birtokosa, pamlagján heverész.)

INÁS. Tetétlen Jónás kívánna nagyságonnál tisztelegni.

HERR VON SCHINDERHUBER. Ki az ?

INÁS. Egy partei.

HERR VON SCHINDERHUBER (int, hogy jöhet magas színe elé.) Na maga Tetétlen, hát magát milyen szél hozta ide ?

TETÉTLÉN. Lakásom végett jövök, melyet eddig 120 frtért birtam. Ön azt felrugtatta 200-ra.

HERR VON SCHINDERHUBER. Kétszázra ? Csalódik barátom, 250-re.

TETÉTLÉN. De uram, ez kegyetlenség ! Két kis udvari szoba a harmadik emeleten 250 frtért, ez hallatlan !

HERR VON SCHINDERHUBER. Hallatlan olcsó volna, ha 250-et mondtam volna, de az ön füle csalódott, én 260 frtot mondtam.

TETÉTLÉN (megdermedve.) Én szegény hivatalnok vagyok, két gyermek apja . . .

HERR VON SCHINDERHUBER. Mi a ménkö ! magának gyerekei is vannak ? Hisz ezt nem is tudtam. Hát nem tudja maga a házirendet, hogy kis kutyákat és kis gyerekeket tartani tilos ? De már így kiköltözik, okvetlenül ki kell költöznie.

TETÉTLÉN. Uram, tekintse azt, milyen bajos jelenleg lakásra szert tenni, tekintse . . .

HERR VON SCHINDERHUBER. Nem bánom, magánál kivételt teszek. Mint mondtam, 300 frtért megtarthatja a lakást, hanem több gyereke kettőnél ne következék be.

TETÉTLÉN. Csalódni méltóztatott, nem 300 frt, hanem . . .

HERR VON SCHINDERHUBER. Hanem 310 frt., igaz, 310 frt. Köszönöm a figyelmeztetést.

TETÉTLÉN. Ez képtelenség !

HERR VON SCHINDERHUBER. Ne remonstráljon nekem. Maga helyett kapok százat. Ezentul házamban új rendet hozok be. A partheiok mutassák be magukat nálam ; kinek arcza nem tetszik nekem, az mehet. Én a szöke partheiokat szeretem, különösen a kék szeműeket. A barnáknak 100 frttal többre kerül majd minden lakás. Ezentul a partheioknak kapuzárás előtt nem szabad ha-

zajönni, hogy házmestereimnek keresetjük legyen, de 11 órákor ágyban legyen valamennyi, nehogy házmestereim álmát háborgassák. Ruháikat az én szabómnál tartoznak készíttetni, cipőt az én vargámnál. Naponkint legföljebb kétszer menjenek föl s alá, hogy a lépcsőzet ne kopjék, s akkor is két lépcsőt vegyenek egybe. Végre arra tartoznak szavazni, a kire én kívánom. Ezek föltételeim ; a kinek nem tetszik, föl is út, alá is út. Isten hirivel. Maga meg örüljön, hogy azt a lakást 340 frtért megkaphatta . . .

TETÉTLÉN. 310-ért uram, 310-et tetszett mondani . . .

HERR VON SCHINDERHUBER. 350-et mondok most. Kell, vagy nem kell ?

TETÉTLÉN. De — de kérem . . .

HERR VON SCHINDERHUBER. Aztán negyedévenként husz frt szemétpénzt és 30 frt gázipénzt fizet . . .

TETÉTLÉN (a hideg kirázza, a veríték vastag csöppekben gyöngyözik homlokán) Megadom, csak ne licitáljon. (Kirohan.)

HERR VON SCHINDERHUBER (utána kiált.) 380 frt . . . Kerek számban 400 frt. Jancsi, pipát !

A. Hogyan érezhette magát vitéz Hány bácsi, midőn kifogyott az útból, és a világ végén ülve, a semmiségbe lógta a lábát ?

B. Biz én nem tudom, kérdezd meg Tisza Kálmántól.

Galanterie-tövisek.

Kicz, kicz, kicz,
Ez mind vicz.

Napoleon ünnepélyesen és pompás környezetben mondta el trónbeszédét. — Hátha hordóról mondta el volna azt ?

Barna kémény megölellek, jaj de hozzám szabott apád !

Hollán Ernő elsiklott az utcán és elesett. — Jöjjön ide, majd felemeljük. Ha ha ha !

A „Pesti Napló“ esti lapja moquirozza magát a „Hon“ felett. A manóba ! Ki gondol a „Pesti Napló“ esti lapjával ?

Kecskemét és Izsák közt megint egy betyár kirabolt egy zsidót. — A pandur nem fogta el a zsidót. — Szurok a markába !

Lónyay kandallójában pattog a tűz. — Hátha még temesvári fa volna benne ? !

Vényképészeti Küszködésom

Napfényt ábrándos kifeje-
cst készítő művészetének szívesen
szüksége.

- Hogy na-
szerepe nagy-
ságot?

- Oh kérem, én csak az
egyszerűséget keresem. Egy kímés a hajban, egy
kényes, langos fátlyol, egy fájó virácon.
Lehet - és mind.

- Így mi, nagyon jól
van. Én inkább; csak az orrodát még egy
kicsit balra, azután gondold a te Sals-
monkádra.

- Sugárzó, csak minél több fényt vessem
szívesen és minél kevesebbet nyakam.

- Én a fényképezés-
kép; ez a fotográfusot
rágalom!

Ellenőrzhetetlen

- Uram, ez torzkép. El-
ismerem a magaménak - ha!

- Itt egy nemes
kifejezést ad.

- A csüggevővel jól binatos
járatokra fog emlékeztetni kegyed.

Ha valaki az előtérbe
igyekezik.

Mozgalom.

- Embreria!

Há-á-ah!

Haza küldi öreg szüleinél.

Oda a jó szíve kamorájába!

- Csak most fogják lát-
ni, hogy én is vagyok olyan
fejn diplomát mint az And-
rány vagy a Beise.

Én a fényképezés-
kép; ez a fotográfusot
rágalom!

Mindenkő több szörbésztervny
védelmitig főntartvan.

Shakespeare „III-ik Richard“-jából.

ELSŐ FELVONÁS.

I. szin. — Bukarest; — utca.

BRATIANO-GLOSTER (jő.)

Most Európának zimankós tele
 Dicsfényü nyár a konferencia által,
 S Magyarországra gyült vészfellegek
 Temetve vannak a mély ocezába.
 Gyözelmi fűzér homlokom nem körzi,
 Rozsda lepi beswázolt puskáinkat,
 Bösz riadónktól gyerek se fél már.
 Vad indulóink senkit sem ijesztnek,
 Zord Mars legyűrte homlokránczait.
 S most a helyett hogy a keleti kérdés
 Lelkét ijesztné ádáz elleneknek,
 Orosz, porosz is takarodót fúvat,
 S kitörni görög harcz sem akarózik.
 De én, ki okosabbra nem születtem,
 Sem munkálkodni béke idejében,
 Én reklám-hős! — jellem fönsége nélkül
 Hogy valami honett dolgot miveljek;
 Én, a kin elbénult a szép arány,
 S a bal természet megcsalt alkotásban,
 Üres stánkernek, hitvány szélcsapónak
 Küldvén ezen élő világba, félig
 Se készen és oly léhán, félszegül, hogy
 Az eb megugat, ha miniszterül lát.
 És a békének e lanyha korában
 Miniszterségre soha sem viszem,
 S piasztereknek milliói nem
 Olvadhhatnak el kezeim között.
 Azért, mivel dolgozni nem tudok, mint
 Más tisztességes államférfiak,
 Elvégezém, hogy gazember leszek,
 S Magyarországot így veszitem el.
 Több cselet koholtam vészes kezdetül,
 Hogy ráfogások, s hazugságok által
 Uszítva, Magyarország s Ausztria
 Mint hitlen békerontók tűnjének fel.
 S Európa ha olyan ostoba lesz,
 Mily csalfa, álnok s ravasz én vagyok,
 Ugy Erdély csakhamar kezembe jut
 Egy fillentésért, mely azt mondja, hogy
 Román testvéreinket ők elnyomják,
 S Andrásznak foga fáj Bukarestre.

Temesvári románul és szerbovics
 conferenciulu.

BABLEVESIU. Indítványozom tisztelt nemzetiségek,
 hogy, tekintettel alkotmányos törekvéseinkre, conferen-
 ciánkat nevezzük el confederenciának. (Általános hely-
 eslés.)

MACZELLARIU ILLÉSULU. Tisztelt gyülekezetulu!
 Mielőtt egy igen fontos indítvánnyal járulnék a confede-
 rencziához, javaslom, válaszszunk meg itt minden jelen-

levő ráczovicsot oláhulunak, és minden jelenlevő oláhlut
 ráczovicsnak; kikötvén, hogy csak oláhlut beszéljen itt min-
 den ember. — Indítványom pedig az, hogy létesíttessék
 Erdély uniója aként, hogy szakíttassék el Magyaror-
 szágtól.

EGY NAIV SZERBOVICS. De hiszen akkor ez nem
 erdélyi unió, hanem erdélyi szakadás!

MACZELLARIU. Ugyámulu! De aztán Erdély csatol-
 tatnék Romániához.

A NAIV SZERBOVICS. Ühüm!

MOCSONYIU SÁNDORULU. Tiltakozom előttem szó-
 lott szerbovics magaviselete ellen, ki a convenczió elle-
 nére nem románul beszél, s követelem a jogegyenlőség
 nevében, hogy hibáját helyre üsse.

A NAIV SZERBOVICS (kijelenti, hogy a convencziót
 Mileticstől kapja ugyan, de hibáját helyreigazítja, köz-
 tetszés közt a következőkép:) Ühümuleszku!

MILETICS. Tisztelt confederencia! Az ellenem fo-
 lyamatban levő számtalan bűnvádi keresetek között is
 hallom szerb nemzetem sohajait. Uraim, csak a minap
 leplezték le Ó-Becsén kettőnk arczképét, t. i. az enyimet
 és Kossuth Lajosét. Decretáltatott ugyanekkor Ó-Becsén,
 hogy csak mi ketten vagyunk azok, kik alkotmányos
 eszközökkel meg fogjuk menteni a nemzetiségeket. Tisz-
 telt confederencia! Éljen Kossuth!

MINDULU. Éljen Mileticsulu!

MILETICS. Az mindegy, uti óbecsei fugura do-
 cetulu!

BABLEVESIU. Apropos Kossuth! Tisztelt konfede-
 renzia! En a napokban egy anonym levelet kaptam
 Tiszalulu elvbarátunktól (kit tiszteletbeli nemzetiségnek
 megtétetni kívánok), melyben melegen köszöni meg eddi-
 gi szolgálatainkat, de barátságosan figyelmeztet arra, hogy
 kissé ovatosabban járjunk el, mert szövetségünk kezd
 a középbalulunak kényelmetlen lenni. Indítványozom, tiszt-
 telt confederencia, tiltakozzunk azon ferde felfogás ellen,
 mintha mi szolgálánánk az ő céljaiknak, holott ők
 azok, a kik a mi gesztenyénket kaparják ki a tűzből, en-
 nélfogva jogosan mi szégyelhetnők őket, a mennyiben
 nem az eszköz a gazdát, hanem a gazda szégyenli az eszkö-
 zöt. De mi legyünk nagylelkűek irántuk, és tartsuk meg
 velők legalább addig a szövetséget, míg hasznukat ve-
 hetjük. (Általános helyeslés.)

MOCSONYIU. Minthogy már ennyire jutottunk, hát
 kezdhetünk, tisztelt confederencia, határozni is. Ime, itt
 van a tárczámban. (Óriási zsviő.) Elfogadja-e a tisztelt
 confederencia?!

HANGOK. Hogy nelulu! Idevelulu! Tárczululu!
 (Általános arczragyógásulu.)

MOCSONYIU. Mondom, itt van a tárczámban, hat
 pont alá foglalva. A tisztelt confederencia elfogadta, s
 én ezennel felolvassom —

MIND. Nem kellulu! majd elolvassuluk az ujsá-
 gulukból.

MOCSONYIU. Ugy hát azonnal megtelegrafirozom
 saját költségemen Bukurestuluba, Berlinuluba, Szentpé-
 tertvárluba, és a Pestbudinszki Vedomostiluluba.

(Hazafinemetiséges kiábrándulás és hosszulu ar-
 czuluk.)

A tüzről.

(Gyűlés az akadémiában.)

A mai ülésben a tagok nagy számmal vettek részt, s a közönség padjai is egészen megteltek.

ELNÖK azon közléssel nyitja meg az ülést, hogy a mult héten az akadémiában tűz volt, melynek a balszárny fődele áldozatul esett. Az Eszterházy-képtárnak hál' isten baja nem lett, ámbár igen sokan iparkodtak azt megmenteni. A megmentés érdeme a véletlent illeti, miért jó is lesz a véletlennek bizalmat szavazni.

E közlés az akadémia tagjai közt a legnagyobb ámulatot gerjeszti. Csodálkozva hallja kiki a szerencsésen elhárított veszély híret, és azonnal a legérdekesebb conversatio fejlődik ki e tárgy fölött.

TÓTH LŐRINCZ odaveti, hogy tulajdonképen a kár nem is oly nagy, miután már politikai szempontból is igen örvendetes, hogy a balszárny fődele égett meg, és nem a jobbé.

TOLDY FERENCZ nem akarja, hogy e baleset a politikával összefüggésbe hozassék, miután az tisztán nyelvészeti tárgy. Erre igen alaposan fejtegeti a „tűz“ főnév, és „tűz“ ige közti synonymika mibenlétét, és éles logikával bebizonyítja, hogy azok nagyban tévednek, kik a „tűz“ szót a „tű“ gyöktől származtatják.

IPOLYI ÁRNOLD az előtte szólott nézeteihez szít, s a tüzet a magyar mythologia szempontjából világítja meg; szerinte már a régi magyarok is ismerték a tüzet, sőt szentnek tartották, és kályháik nem levén, oltáraikat fűtötték vele.

HUNFALVY JÁNOS erre a magyar tűznek a finn tűzzel való rokonságát fényesen bebizonyítja, és miután még Reguly és mások nyomán a vogul és cseremisiz tüzet is nyelvészileg védelmezte, azon következtetést vonja, hogy mind e tüzek egy nagy tüzcsaládot képeznek.

FOGARASI JÁNOS Hunfalvy deductióit még tovább viszi és kiterjeszti az ural-altáji nyelvágazatokra is, nevezetesen a mongol tüzet mondván a magyar tűz legközelebbi rokonának, miután e kettő a tatárjárás alkalmával számos égések folytán teljesen egybeolvadt.

VÁMBÉRY ÁRMUN ugyanezt cselekszi a török, tatár és perzsa nyelvekre nézve, és experimentumok kíséretében leírja, a föld különféle népei hogyan fujják ki az orr... azaz hogy nem, hanem hogyan fujják el a tüzet.

AKIN KÁROLY e kedvező alkalmat szintén megragadván, a meggyőződés őszinte hangján, de egyuttal igen kiméletlenül is, azt állítja, hogy a magyar tűz korán sincs még a tőkély azon fokára kifejlesztve, melyen a többi civilizált nemzetek tüze áll, s a magyarországi tűz épen nem áll a mai tudomány polczán. Egyuttal eléad egy új theoriát a melegségről, az általa felfedezett melegségi theoriák közt számszerint a 17-diket.

HORVÁTH MIHÁLY erélyesen megfeddi Akin Károlyt ezen kiméletlen szavaiért, és a magyar tűz hátramaradásának okát abban fedezi fel, hogy míg a nyugoti nemzetek évszázadokig folyvást fejleszthették tüzőket, addig a magyar nemzetnek a törökkel kellett lételeért küzdeni. Különbén ő, bár ebben nem szakember, mégis azt hiszi, hogy a Zarzetzky-féle részvénytársaság gyufái igen jó minőségű gyufát szolgáltatnak.

AKIN KÁROLY még egy lándzsát tör a bécsi Pollák-féle gyufa mellett, mint mely a mienket jóval fölülmulja; kiemeli továbbá a svéd gyufákat is, az ugynevezett „säckerheds tändistickor“-t, melyeken se kén, se phosphor nincsen, s melyektől még csak egy lépés van a kén, phosphor és fa nélküli gyufákhoz.

ELNÖK fölszólítja az akadémiát, hogy már most térjen át a specialis akadémiai tüzre.

JEDLIK ÁNYOS határozottan azt hiszi, hogy az akadémiai tűz az által származott, hogy nem tudni, mi okból — kigyuladt.

REITTER FERENCZ ellenkezőleg azon véleményen van, miszerint ugy származott, hogy mikor már lobogott, nem tudták eloltani, a miből ujjolag kiviláglik, hogy a Duna Pestnek épen nem elegendő, hanem a Reitter-csatorna mielőbbi létrehozása égető szükség.

DR. KOVÁCS SEB. ENDRE azt hiszi, hogy ha az akadémiai inflammatiót mindjárt eleinte antiphlogistikus szerekekkel gyógykezelik, az bizonyosan lecsillapodott volna. Most persze az égés sebei már megvannak, és így legjobb lesz az akadémia tetejét ugy gyógyítani, hogy collodiummal jól bekenik és vattával betakargatják.

DR. RÓZSAY JÓZSEF a gyógykezelésre nézve más-kép vélekedik, s az égési sebeket oly sulyosoknak látja, hogy Hebra permanens vízfürdőjét akarja használni, melytől biztos sikert vár.

HORVÁTH CYRILL jövődöbeli hasonló esetek elhárítása végett azt kívánja, hogy az akadémiai palota még meglevő földzeti részei is romboltassanak le, s ezen indítvány támogatására idézi a görög paripathetikus bölcsek példáját, kik igen nagy bölcsek voltak, és mégis csak szabad ég alatt oktatták a népet.

HOLLÁN ERNŐ ezt szükségtelennek tartja, és azt hiszi, teljesen elégséges, ha az akadémiát tűzkár ellen becsületesen biztosítják, ha aztán el is ég, az nem tesz semmit, az érte járó biztosítási összegért majd építünk — egy vasutat Kutya-Bagosról Akasztóra, a hol a rablók tanýáznak.

WENINGER VINCZE figyelmezteti a t. akadémiát a tűzkármentes pénztárak czélszerűségére, és szívesen látná, ha az akadémia palotáját az Eszterházy-képtárral együtt egy nagy Wertheim-féle tűzkármentes kaszzába tennék el, melynek kulcsa a kultuszminiszteriumban őriztetnék.

HENSZLMAN IMRE ezt korán sem tartja szükségesnek, annál kevésbbé, miután ily eljárás által a működések szemlélése a közönség előtt lehetetlenné válnék. Ő azt ajánlaná, hogy valamint a Dorottya utczai házak kapui alatt mindenféle festmények vannak közszemlére és eladásra kitéve, ugy az Eszterházy-képtár festményeit is akaszszák ki a váczzi-utczai házak kapui alá, hol mindenki folyvást gyönyörködhetik bennök, és tüzvész sem érheti őket.

(Henszلمان ajánlata acclamatívóval elfogadtatik, s miután még két akadémiai hála fejezetet ki, nevezetesen: a városi tüzoltó közegeknek azért, mert a működéseket oly sikeresen megmentették minden — vízveszélytől; Kratzmann képtárigazgatónak pedig azért, mert oly ritka lélekjelenléttel megmentette a képtár — kulcsát, a gyűlés clozlik.)

Están és Sanyi.

ESTÁN (búsan.) Pajtás, ma már többet nem iszom.

SANYI. Hát ugyan miért nem?

ESTÁN. Most üti az éjfélt.

DUETT.

egy egri pinczében egymás nyakába borulva néhány nyárs-polgár s még több boros hordók jelenlétében éneklék:

PATAI ESTÁN } levezített képviselők.
CSIKI SANYI }

CSIKI SANYI:

Fiúk az Isten áldjon meg,
Én is iszom, igyatok,
Mert nem nézhetek vidámon
Végig az elhagyott párton,
Csak mikor részeg vagyok!...

Ekkor úgy látom pártomat,
Amint kéne lennie,
Ott is látok, a hol nincsen,
Igyunk azért Pestám kincsem,
Nincs hiány az egribe.

Ha míg részeg vagyok, győztes
Volna pártunk csakugyan,
Bár örökké kéne élnem,
Fiúk nem látnátok engem
Hej a nyűstyit! józanon!

PATAI:

Hej nekem már vigasztalást mi sem ad,
Bánatomban le kell szopnom magamat,
Az áldóját! ide azzal a borral,
Ugyis végünk, veszve már a baloldal!

Hegedűszó, furolyaszó, cimbalom,
Mebuktunk hát édes Sanyim angyalom;
Le a pélpát — bort ide a kupába
Igyunk pártunk halálánkor torába.

Jer kancsó, te drága edény szaporán,
Iszom érted a „rogyság“ szép hazám,
Ugy is neked életem már mit sem ad,
Éretted hát agyon iszom magamat.

FŐVÁROSI HIREK.

△ Están bácsi igen kitünő szorre akadt orra hajnalpirjának kiirtására. Sokan t. i. azt tanácsolták neki, hogy ne igyék többet; de ő inkább elfogadta azt a másik tanácsot, hogy addig iszik, a míg orra meg nem szűnik veres lenni, t. i. a míg kék nem lesz.

+ Miletics választói előtt oly beszédet tartott, hol elvül állapított meg, hogy „Magyarország nem volt, de nem is lesz.“ Ugyan e gyülekezetben leplezték le Kossuth és Miletics arczképeit, mondván, hogy csak e két férfi fogja az ő kivánságait terjeszteni. Valóban — mondaná a „Tövisék“ írója és evője — ez Kossuthra nézve is meglepő leplezés lesz!

© Bismark azon meggondolatlan nyilatkozata folytán, hogy 100 aranyat ad minden porosz tallérért, mely Magyarországra érkezett, Bolnai ur tüstént Berlinbe utazik.

☉ Azon hírt, mintha Henszlmán Imre ur gyűjtötte volna fel az akadémia épületét, alaptalannak és czélzatos koholmánynak nyilatkoztattjuk.

— Furcoság. É héten született egy zsidógyermek, kinek keresztapja zsidó. Mint ritkán előforduló jelét a mindinkább terjedő türelmességnek, örömmel regisztráljuk e tényt.

⊙ Megbízható forrásból értesülünk, miszerint azon hír, mintha Jókai Mór környülmételtette volna magát, legalább is korai.

× A városi tanács Thaisz Elektől véleményt kért az iránt, ha valjon tanácsos-e megengedni, hogy Čsernátoni Pest városában lapot indítson. Thaisz odanyilatkozott, hogy miután mind a városi drabantok megszorítottatni határozattak, mind a vízvezeték elkészítése közel kilátásban van, nem lát valami különösebb veszélyt sem közrendészeti, sem közegészségészeti tekintetben a dologban, főképp, ha mint hírlík, a „Ludas Matyi“ megszűnik, s a többi kloakák tisztán tartatnak.

□ Kiadó szoba. Egy odvas fog 300 frton külön bejáratall kiadó.

† Uj ünnep. Schweizban az ünnepek ellen debachalnak, Debreczenben pedig uj ünnepet hoznak be. Patay ur ugyanis szentté canonisáltatván, festuma évenkint Szent Iván napjára rendeltetett.

= Darwin természetbuvár, azon fáradalmas tanulmányaiért, melyek szerint az ember majomból fejlődött ki, hálairattal tiszteltetett meg a szentesi szélbálpárt részéről.

AZON CYLINDER,

melyet Pista bácsi is szivesen hord.